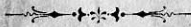

Den 22. Juni 1885.

Mel.: Aarhus Tappenstreg.

I syv og treds for første Gang
Fik Christian Marketender-Rang,
Til det fra Barn han havde Hang, —
Det var en medfødt Trang;
Selv da han end var vuggende
Og efter Patte sukkende
Og Nassetåren huggende
Gik Driften udelukkende
Imod det Klukkende!

Det var fra først af ingen Fest,
Han sled bogstaveligt som Hest,
Af Sved var baade Skjorte, Vest
Pjadskvaad til sidste Rest;
Han Riis'skovvei befarede,
Han Hesteforet sparede,
Tilfods han Øllet klarede
Og dog sit Huld bevarede
Og „Zvitti“ svarede!

Ved flittigt Leben, ingen Døvn,
Han samlede af Gryn en Høvn
Og fik sig baade Hest og Vogn
Og Gaard i Floistrup Sogn;
Mod Guldbergsgade stevnede
Han stolt, — et Hus han evnede
At reise for det Levnede,
(Det „Anelyst“ han nævnede),
Da „Cassen“ revnede!

Men et Fiirkløver er her især,
Som maa daglig Parade formere
I en Kjælder og der frokostere,
Hvad jo tager paa Pung og paa Veir; —
Med en Griffel der gaar en Jurist
Fælleshusholderisk og noterer
∴: Hvad en Exgartner daglig spolerer
Af Moral hos de andre med List! ∴:

Er her den, der kan føle sig glemt,
Gud, saa tag Dem det endeligt roligt,
Hvad der glemmes er næsten utroligt,
Skjønt det indrømmes, at det er slemt. —
Men vort Selskab skal leve endda,
Leve høit, — ja det gjør vi i Aften, —
∴: Deraf henter det Videt og Kraften
Til et rungende vældigt Hurra! ∴:

JULIUS BACKER.

Mel.: Min Søn om Du vil i Verden frem.

En Fetscomitee hersker her provisorisk, — Vov vov!
At det er et Grundlovsbud fælt, er notorisk, — Vov vov!
At Christian har udnævnt den hjælper dem ikke,
Og derfor paa „ned med dem“ nu vil vi drikke,
Tyranernes Klikke mod den gjør vi Strikke! Vov vov!

Den ene gjør Stjerner og Sole, Rakter, — Vov vov!
Til Straf gier Hvorherre ham tit Donnerwetter, — Vov vov!
Uf hvor han kan knalde og futte og snærre,
Det lugtes og høres gar paa Frederiksberre,
Jeg si'er han er værre den Knaldebux-Herre, Vov vov!

Den anden, som Vennelyst skulle bestyre, — Vov vov!
Med ham har et frisindet Publikum Hyre, — Vov vov!
Han hælder os ud efter Midnat, naar han vil,
Istedetfor Kaffe-punsch tit tvinges man til
En Cognak med Vand til, for det er han vant til, Vov vov!

Den tredie, sidste, er være end værre, — Vov vov!
En digtende, rimende, halvskallet Herre, — Vov vov!
Der samler paa Stof om os atter og atter,
En temmelig yemmelig Skamdigt-Forfatter,
Det Trio vi skatter, ei derfor det dratter, — Vov vov!

„SKJOLDEBASSEN“

Mel.: Du er rig, Du er deilig . . .

For vort Selskab skal drikkes et Glas,
Det er blandet, just som det skal være,
Med civile Folk med Militaire
Og med Damer og fugtet med Gas.
Det gaar op i en Helhed jeg si'er,
Kan dog taale at sees i Detaille,
:,: Her er slet ikke Spor af Canaille,
Kun en Sporvei at spore mod Sviir. :,:

Vi se Lilletorvs Kjældermænd her
Sidde skikkeligt, Christian at hædre,
Medens Lüdemann fast gjør det bedre
Ved sin Bas, der kan ryste enhver;
Seer I „Sorgenfri's“ Tagrytter vild
(Ja her menes nu slet ingen Skose),
:,: Sidde her som en nyhvidtet Rose
Efter Solskin og Regn nok saa mild! :,:

Mellem Selskabet findes vel den,
Der om Somren Forstanden kan svale,
Som er skallet fra Hoved til Hale,
Der kan nævnes adskillige, — men,
De er zarte og taale ei nok
Meer at blottes, — saa bli'r de saa flade,
:,: Disse tre, fire, skallede Rade,
Derfor ta'r vi dem alle en Blok! :,:

Her er tre, der kan ramme i Sort,
Her er en, der til Sort har Courage,
Her er en, der kan give Massage,
Her er en, der har Bicycle-Sport,
En der kommer for seent hjem hver Nat,
En som Chef over Brummen høit troner,
:,: En, der gjør i cassable Patroner,
Og et trommende Medlem med Fnat! :,:

Vi har Kludegrosserer og Mænd,
Der er dannede i Institutter,
Hvor med Qvarter og Qvinter man rutter
Og faar blaaret sin Muskel og Lænd;
Vi har en, der kan gibse enhver,
Der i Tiden til Gibs kunne trænge,
:,: Vi har Nogle, der gjerne vil hænge,
Om den Blomsterregn alle har kjær! :,:

Saa tyk, saa feed, saa yndig rund
Han triller over Livets Grund
Med Latter smittende og sund,
Saa sandru i sin Mund; —
Hans Corpus ikke sværte vi,
I Qvadet er ei Snærter i,
Hans Have er der Ærter i
Og Lysthuse forførdeli; —
Gar et med Hjerte i —!

Med Øl og Seltzer, Aquavit
Han fulgte Jenser milevidt,
Han har os lædsket alle tidt
Og selv af Tørsten lidt; —
Gid han maa leve mange Aar
Med samme Huld og samme Haar.
Og tømme endnu mangan Taar
I andre slige Femti Aar! —
Vor Tutski's Skaal-Hurra!

JESPER JOHANSEN.

Mel.: Hr. Peder kasted Runer.

Der er en Blomst, den fagreste blandt alle,
Som er besjunget af Alverdens Skjalde,
Dens Farver er saa rige, dens Duft bedøvende,
At fast hver Mand maa sige, al Sands berøvende; —
Elske dig maatte jeg fra liden,
Elske mig lærte du med Tiden, — Stille tys!

En himmelsk Regn af Engle faldt paa Jorden
Til Fryd for alle, — tattetst dog i Norden, —
Men Vingerne fortabtes ved Klodens Tørn inod,
Til Blomster de omskabtes med Blade, Torne, Rod; —
Siden gaa de om med Taarnfrisure,
Snørliy paa. Sloifer og Tornure, — Stille tys!

De Engle-Blomster, — Blomster-Engle, søde,
Der fryde Bordet her ved venligt Møde,
Modtog paa Alles Vegne vor Sang, vor Tak, vor Skaal,
Gid det paa Jord maa regne med jer til bredfuldt Maal;
Særlig tag mod Skaal, saavel som Stønschen,
Her i Dag, Værtinden Else Jensen, — Christians Viv!

„HANS V. TORÉ“